

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' אבל חסרון דאיתא
בפנים. עיין לקמן דף מו ע"א
תוספות ד"ה נפרס:

מוסף רע"י

זה הכלל כל הקומץ אר
 וזה ככלל המזולץ וכו'.
 קטנים לוקח ד' עשרות
 וקטן וקטן וקטן וקטן
 עט וקטנים חלק עט חלק
 כהנים וכו' (אבות 1:1).
 וכלכל המזרח כמזרחו.
 שיהיה בו פסול חסר, אם
 בו פסול מחסר אחרים
 מדי פסול דלפניו לעיל
 דמפסול מוחלט ומו
 (בבבב 1:1). אמר ר' יהודה
 אכלה ממנו פני דלת ליה
 מפסול מחסר ומו חסר
 אם בו פסול פסול, וכו'.
 אם קטן בו כהנא חסר
 ובעודו חסר מו פני דלת
 ליה פסול לאו (אבות 1:1).
 וקומץ אדון שריים
 אסורים באכלה, וזהו חסר
 דמן המנהל לא מחסר חסר
 שריים (שבת 1:1).

שיטה מקובצת

א והתותן בכלי והמוקד
והמקדש יאמרו: כל כלי
נתן בכלי והמקדש קדש לומר כי
נתן בכלי והמקדש:
א שמען נתן: ו תבתה וז'
הוא קרב הכהנים כמפורש
במקח: פ' עת למחר, ע'
(ובתים דף אל) ב' שרש"י: א' אבד
ר' יודנה (דף עט כט:); ו' אבד
התני ע"ש דף כ' בתוס':
א' מנא הו' ליה וקשה: אדא
מאי אבד? א' דאן אשדית
אנאליס' היא מנא אשדית
למנאליס' היא מנא דאמרין
(במבשר דף כו.) ודריקת אדא
מכאן בשב' אדא מפלגא ודא
דלא מנא דהבא מידי
שקטורא ודא תיבוקא אדא
שקטורא ודא אבד חסורא
השדית אבא דאח' מידי אלא
היא הוריקת התענית ע"י
הקלוקל הוריקת קול' השב'
נאכלת נאן חושב' חשבושא
ע"י דרוק' למחר מה שער'
למעלה לתענית אדא איפכא א' א'
דמי' דמי' תענית אדא
למעלה אדא איפכא נתן בואתו
הקלוקל אבאל' בן השב' למחר
אדא וקשה: ודא תאמר: למחר
דא אבד' למחר כ' מפלגא בן

פרש"י (בזבחים ב: ט) תיבות (יג) לחטאת ומההיא היקישא: (יד) אחר אלא הפיגול כו' תו לא מפני והילך והקטיר: (טז) חוטא ומנחת לזמנו והשאר שלא לשמן הוציא

פִּיגוּל וְחִיּוּבֵי עֲלֵיו כֹּרֶם. האוכל משרי מנחה דכמי בִּצְחָן לֹמְנוּ (ויקרא י) עוֹנֶה שֶׁאֵין וְכִמִּי בִּצְחָר וְאֹכְלֵיו עוֹנֵי יֵשָׁא (שׁ יט) מֵה לִּהְיוֹן לְהִיבִּיבֵי וְנִכְרְתָה אִף כֵּאֵן הֶאֱכֹלָו בִּצְחָר וְהָ גִישׁ בִּפְקִי דְכִרְיֹתָם (דף ע"ג:) **כֵּל קוֹמֶזֶן** או **קוֹמֶזֶן** (כ"ו) או מוֹלִיךְ או מְקַטֵּיר ע"מ לִאֲסוֹל שֶׁדְּרָכָה לִאֲסוֹל כְּגוֹן שִׁירִים או לְהַקְטִיר דְּבַר שֶׁדְּרָכָה לְהַקְטִיר כְּגוֹן קוֹמֶזֶן חוץ לִמְנוֹנו כ"ו אֲבָל אִם חִישַׁב לְהַקְטִיר שִׁירִים לִמְנוֹר או לִאֲסוֹל קוֹמֶזֶן לִמְנוֹר שֶׁר דְּבַטְלָה דַּעְמוֹ אֲבָל כֵּל כֵּל דִּלְדִּי. מִבְּמִירְקָן מִזְחִים בִּדְקִישָׁא כִּדְמִיר כִּדְקִישָׁא שִׁירִים שִׁירְקָן (דף ז') לִדְקִישָׁא מִנְחָה וְלִתְחֵלַת (כ"ו) וְהֵם הִיא הַלְּבָבִית גַּמְרִי מִמִּשְׁחָה דְּפוֹסֶלֶת בִּמְנוֹה וּמִינֵה מֵה זֶכֶה כִּדְּפִגּוּל דְּעִבְדוּת שְׁחִימָה וְקִבְלָה הוֹלֵכֶה הִירִיקָה כִּדְמִירָתָם (כ"ב) אִף כִּדְּבַטְלָה דַּעְמוֹ עִבְדוּת כִּדְמִירָתָם כִּגְדִּי שְׁחִימָה (דף ט) קִבְלָה כִּגְדִּי מִתֵּן כֵּלִי הוֹלֵכֶה כִּגְדִּי הוֹלֵכֶה וְהַקְטִירָה כִּגְדִּי וְזִיקָה: **וְכִבְדָּה** או **שִׁיבָה** שִׁיבָה **מִסְפִּיר** כִּדְמִירָתָם. כִּלְיוֹ הֵיךְ שֶׁר שִׁלָּה יֵשָׁא שׁוֹם פְּסוּל אֵלֶּה הַפִּיגוּל אֲבָל אִם שֶׁשֶׁס פְּסוּל אַחֵר תוֹ לֹא פִּגּוּל וְאִין צו כִּרְתּוּת בְּדִמְרָה בִּפְקִי (קָמֶזֶן טו') יִלְבֵּה תְּחִיב בְּשִׁפְיוֹלֵס וְכִמִּי בִּצְחָר יִרְבֵּהָ כִּהֲרָאָה שֶׁכֶּשֶׁר כֵּן הֲרָאָה בִּפְקִי שִׁלָּה יֵשָׁא צו שׁוֹם פְּסוּל אַחֵר: **בְּשִׁטְקָה.** שִׁלָּה

והולך והקפיד שלא
המטיר כמצותו לאכול
למחר ביות למחר ביות
חצי זית למחר ביות
בחין פסול ואין בו כר
אם מחשבת הזמן ק
פיגול וחייבין עליו כר
קדמה למחשבת הזמן
וחכמ' אומרים זה וזה
אביעא להו ילדרי
בין קמיצה להקטרה
וקיימא לן דאותן ע
מהו דתניה ליה הק
הולקתו מיד מילה
לר"ע דאמר זריקה כ
דאיתיה בעיניה ופסול
אבל חסרון דפסולא ד
הקטרה אמר ליה רב
דאמר אין זריקה מ
דליתיה בפנים אבל
הולך והקפיד שלא

מורה קמ"ל והכי מפרש בזכרים ב' שני (דף ג. ט) כוים למחר כוים בתוך. אע"פ שחשב ב"ר חמילה חזן ומנו הוילאחט שניה מידי כרת. רבי יהודה עליו אש"ק ב"ר שמואל אחת ב"ר נשתי עבודות: גמ' כעבורה לכו הקטרה למקדשיהו צפיון ומקדשי צפיון בן הקטרה כבהקטרה מעליא הואיל וזכרות מקטיר דרכו לאכול ב"ו כלמחר לקמן (דף ה.) דלא מהניא מחשבתו: אי נמי דיתנין רשות להקטירו הוא הקטרה מעליא ומפסק לשירים מידי מעליא וטעמין כן אשחודקשו קרב הקומץ חייבין עובדין ללשון פיוול נותר וטעמיהם להכין את מן מעילה ב"ב ק"ק דמעילה [ג.] או דלמא פיוול דסוף ס' מעילה: אפילו ר"ע דאמר. בפ"ק דמעילה (דף ו.) זריקה מועלת ליוטא מעליא) פ(ר"ע אומר אין מועלין זו) דזריקתו הוילאחו מידי מעילה אע"בדר אחר. אורי ירושלמי פסול שילא [ג.] מן הקלעים: לא מהניא ליה הפסולא אמינא לה. דמהניא להו הקטרה לפיגול ולזילאט מ"ל: מעילה: ופניא פסולא: מ"ט לא תני או כוים. משרים למחר: לאח. משום דמאן דלא לאכול דבר כ"י [ו.] או להקטיר קומא או כוים מקומא למחר: כגון ח"ע"מ לאכול כוים של [ח] שירים למחר ואע"ג דמחשבת קמייה ליכא לא מוקבעה צפיון אפילו הכי מחשבת ממון כלי והילוך הקטרה ה' לאלאחר קמייה אפילו הכי הן [ו] פיגול והאי דלא תני ליה רבי ח' דסתמא דמתניין רבי היא אלא משום דלא מצי לאקומי כולתיה

מִן אֶת הַמִּנְחָה נִמְחָק: [י] עֵינֵי הַשְּׂמֹטוֹת שֶׁשִּׁבְּחָן הַמִּסְכָּה: [א] כְּלִי וּבְחִילּוֹן: [ב] נֶחֱת קוֹמֵץ בְּכִלִּי: יִשְׂיָהּ וּמֵתוֹן כְּלִי נִגְנֵי כְּבֵלָה: [ט] וּבְכֵלד שִׁקְרִיב הַמִּזְבֵּיחַ הַקּוֹמֵץ וְחִיבוֹת שִׂיחָה קִרְבִּיב נִמְחָק: [טז] שֶׁם פְּסוּל יֵאָדָן בִּי כֹרֶת: [יז] הַיֵּלֶךְ הַקּוֹטֵרִי נִסְחָת אֲחֵרִיתוֹ וְחִישֵׁב בְּאֶחָד מֵהֶם לֵאכּוֹל שִׁירִים חֲזוֹנוֹ: [יח] בְּכִלִּי אֹתוֹ: [כ] פְּסוּלוֹת אֵם קוֹמֵץ שֶׁלֹּא שִׁלְשַׁם אֲשֶׁר הַעֲבֻדוֹת חֲזוֹן לֹמֵנוּ אֵם אֵפִילִי הָרֵאשׁוֹן הַלְּשׁוֹן פִּירוֹת הַסִּיד וְהַסִּיד שֶׁקָּמַן אֵם תֵּן כְּבִלִּי אֵם הֶלֶךְ אֵם הַקּוֹטֵר שֶׁלֹּא שִׁלְשַׁם הַנִּשְׁחָר אֵם כְּלִי לֵאכּוֹל

דאָס דאַרפן זײַן געווען אַזוי ווי עס איז געווען אין דער צייט פון דער שולחן ערוך (ב' אויף ז"ל כד פירשנו המוס' בנכחים דף כו ד"ה ילא, ג) אויף ז"ל אן און ביים מ

כל המנחות פרק ראשון מנחות

יב.

ימירה ופסולה והשתא כיון דבלא אד פסולה אמאי נקט אד על
 [בב] כן נראה דבלא אד כשרה דמרייכו חוו לה ואד לאחר קמייה ^(א):
וחכ"א אחז זה ואחר זה פסול ואין בו ברת. וא"מ היינו מ"ק
 ייזיל דלמא למתס כוומיה דכי האי גוונא משיי ב' הדמלת (דה ^(ב)):

וזה הכלל אכל הקומץ
המקטיר לאכול דבר
דבר שדרכו להקטיר
בו ברת חוץ לזמנו
ורת ובלבד שיקריב
קרב המותר במצותו
והולך והקטיר חוץ
לזמנו נתן בכלי והולך
חומץ ונתן בכלי והולך
שקרב המותר במצותו
במצותו קמץ חוץ
לזמנו והקטיר חוץ לזמנו
בכלי והולך והקטיר
נתן בכלי והולך
זהו שלא קרב המותר
במנחת קנאות שקמץ
והולך והקטיר חוץ
לזמנו נתן בכלי והולך
שקמץ ונתן בכלי
ששמן זהו שלא קרב
כית "בחורין" כית
בחורין כחצי זית בחורין
זית לחורין כחצי זית
א"ר יהודה זה הכלל
למחשבת המקום
אם מחשבת המקום
פסול ואין בו ברת
פסול ואין בו ברת גמ'
אומר שירים שחסרו
מקטיר קומץ עליהן
יום אסורים באכילה
הלמיקבעניהן בפניול
אמר רב הונא אפילו
עלת ליוצא ה"מ יוצא
מחמת דבר אחר הוא
פיה הוא לא מהני ליה
ארברה אפי' לר"א
לית ליוצא ה"מ יוצא
למיקבעניהן בפניול

דבמתן כלי^{טו} בהילוך ובהקטרה לא מתני ליה
או

בגון בה' אם הקטיר הקומץ ע"ת לאכול הני שירים חוץ בה' לזמן
לזמן כיון דאין שירים נאכלים ה"ל כמחשב לאכול למחר דבר שאין
לדוקוהו לא **ממעלה**. אם הקטירו כדרכו בשחיקה מי אמרינן כיון
שקטרה מעליה' למחר במת' מעלה בפי' מחטא תשוף (דף ט.) הממות
ואף ואין מעלה בשירים כו' דה"ל שעת הימר לכהניס וכל שיש לו שעת
אין שיר לא נאכלין הו' לנו דבר שאין לו בלא הימר לכהניס ולא נפקי
לן חוק לקלעים למימר כדבר שיש לו הימר לכהניס ולמפיק מדיי אשם
שאינה ה"ל מתרת באכלה אפי"כ מועלת לו להיזיל מדי מעלה: **מחמת**
הי. ולא נפקא לן: **ממעלה**. א"ר"א ש"ל פדסוק יזא חמור ד"ל: **מתקורן**:
יבי חייא. למתני"א ולא חגי אף כית לא בקומץ ולא בשירים לא בפגול
אזרי אף כית משמע ליה דבי הדר מני ריטון ככלי וההולין והקטיר
מדי שירים. ועמדו על כית ל"א ואמר היטון נזון ככלי ומולין ומקטיר
ומר שער חסרו דל"כ ה"ל מנחה שחמרי קומץ קרינא ופסולה ומוקט
ול ואפילו חסרו ל"א מותר להקטיר הקומץ מוקי לה בשבצר חסרו
לאו [משום] דלא קרינא ליה [העין] דלא פליג עליה [שא] דרבי
מתניתין א"ככה"ג דבמתן כלי וציליחן וצחקטרה לא מתני ליה
אלו

לט) ואפי' חסרו (נותן) [מותר] להקטיר את הקומץ מוקי לה כר' אפי' הוי: **מ**) פיגול הדכי חשיב בהן הרי ויעמדו על כזית למחר ובמוליך נותן ככלי ומקטיר נמי כגון שחסרו שייה ועמדו על כזית ואמר הרי לאכול כזית שירים למחר ותובט הכי נמחק: **מא**) דרבי דסתמה למתניתין דהא רבי הוה ותיבות דמתנה כלשון שני שהפריש לה שני קמצים כשרה. מהר"פ: **פ**) רמא דמיתוקם בשחסר ועמד

יהי אף במחשב להקטיר קומצה או כית מקומצה שהרי התם ע"כ לא מיירי מחסרון כלל דאם חסר מחומץ או

עין משפט
נר מצוה

עַד אַ מַי פֿיג מהל' פסוק"מ
הלכה ו:
עו ב ג מיי פט"ו שם הלכה א:
עז ד מיי פט"ו שם הלכה ג:
עח ה ו מיי שם פרק ט"ו הלכה
ב:
עט ז מיי פט"ו מהל' פסוק"מ
הלכה יא:
פ ח מיי פ"ב מהלכות מעילה
הלכה ז:

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible][illegible]